

Mondelinge vragen situatie Hart voor Zwolle

Geacht college,

Recent konden we in een krantenartikel lezen dat de financiële situatie bij Hart voor Zwolle zeer zorgelijk is. Zodanig dat er per 1 januari moet worden gekrompen in formatie en daardoor ook minder hulpvragen kunnen worden gedaan door de maatjes die zij begeleiden.

Dit terwijl Hart voor Zwolle een prachtige organisatie is. Die jongeren/studenten verbinden aan maatschappelijke vraagstukken zoals eenzaamheid. Een heel onderscheidende manier die landelijk ook erkenning krijgt.

Wij zijn ook blij met een aanpak van maatjes die bijdragen aan een samenleving waarin we meer naar elkaar omkijken. Omdat het zo goed past bij de hele verandering die nodig is in het sociaal domein, de beweging naar het voorveld en de ondersteuning vanuit de sociale basis. Waarbij de kern is dat herstel zoveel mogelijk in het gewone leven plaatsvindt en we nieuwe manieren vinden om meer naar elkaar om te zien. In die ontwikkeling is een organisatie als Hart voor Zwolle keihard nodig.

Wij betreuren het dan ook dat het niet eerder gelukt is om een partij die we zo hard nodig hebben en waar we trots op zijn, te koesteren en als partner in een gezamenlijke ontwikkeling te betrekken.

De ontwikkeling die in het krantenartikel wordt geschetst roept zorgen bij ons op en daarom stellen we het college de volgende vragen:

- 1) Ziet het college de meerwaarde van dit type organisatie voor Zwolle, specifiek in een tijd waarin we praten over het samenspel in het sociaal domein?
- 2) Hoe komt het dat Hart voor Zwolle het nodig vond om naar de media te gaan om aandacht te vragen voor hun benarde situatie. Welke overleggen zijn er geweest, waaruit kennelijk niet het vertrouwen is ontstaan dat ze zouden worden geholpen?
- 3) Welke mogelijkheden ziet het college om Hart voor Zwolle meer zekerheid te bieden?
- 4) Zijn er meer (vrijwilligers)organisaties met dit soort zorgen?
- 5) Hart voor Zwolle voorziet in een grote behoefte, zowel bij jongeren als bij hulpvragers. Bovendien dragen ze als koploper bij aan de transformatie die zo broodnodig is. Wij vinden het logische eerste stap dat zo'n organisatie begint met subsidies van diverse fondsen. Ook is het verklaarbaar dat die subsidies na een paar jaar minder worden. Is de wethouder het met ons eens dat, als de organisatie zijn bestaansrecht in de paar jaar heeft bewezen, er een taak bij de gemeente ligt om mee te denken over de plek en rol en dus de financiering van zo'n organisatie op de lange termijn? Welke visie heeft de gemeente op dit type organisaties? Wanneer gaan we ze als volwaardige partner zien, met bijbehorende verplichtingen?
- 6) Kan de wethouder schetsen hoe hij deze organisaties betreft bij de opgave in het sociaal domein?

Wietse de Boer
ChristenUnie

Sonja Paauw
Marco van Driel
D66